

har Udsigt til Tilførsel, egentlig ikke Grund til at tro, at man ikke i Aaret 1919—20 skulde kunne opnaa dette; det er jo dog neppe af de Varer, for hvis Vedkommende der, hvad man ellers kunde tænke sig, der kunde opstaa af Vanskeligheder, i særdeles Grad vil blive gjort Indsigelse mod Tilførsel. Under saadanne Forhold anslaa jeg den Forøgelse, som Lovforslaget om Tobaksbeskatningen vil give i Forhold til den tidligere, før der fandt Forhøjelse Sted, gældende Lov, men ikke i Forhold til den nugældende Lov, til 8 Mill. Kr.

Jeg kommer derefter til den saakaldte Børsskat. Med Hensyn til denne er det meget vanskeligt at danne sig et Skøn. Jeg skal først nævne, at denne Skat siden dens Vedtagelse i de første tre Maaneder, den bestod, i Finansaaret 1915—16 gav i alt 1,6 Mill. Kr., i 1916—17 14,6 Mill. Kr., i 1917—18 13,4 Mill. Kr. eller noget over 1 Million om Maaneden. Der var paa disse Tidspunkter snart en Forhøjelse og snart en Nedsættelse af Børsafgiften. Men i de 7 Maaneder fra April til Oktober i Finansaaret 1918—19 har denne Skat givet 21 360 000 Kr. Hvis man kunde gaa ud fra dette Tal, vilde man være oven paa med Hensyn til denne Børsafgifts Afkastning ogsaa i 1919—20, men jeg tør slet ikke regne med saa stort et Tal. Bortset fra, at det er en meget fluktuierende Afgift, var den jo i og for sig afhængig af, hvor store Beløb det har drejet sig om i den meget omfattende Spekulation, der har fundet Sted paa Københavns Børs eller i Nærheden af Københavns Børs, og uden i øvrigt at komme ind paa en Bedømmelse af denne Spekulations Karakter kan jeg sige, at den for Statskassen har været overordentlig nyttig og givtig, siden vi er kommet op paa saa høje Beløb. Men jeg tør slet ikke gaa ud fra dette Tal. For det første er der en Mulighed for, at Spekulationen ophører, og vi kommer ind i regelmæssige Forhold med Hensyn til Salg og Overdragelse af Værdipapirer, og desværre er der ogsaa — det kan jeg ikke komme bort fra, og jeg har derfor betænkt mig noget paa at fremsætte dette Lovforslag — nogen Mulighed for, at en saa høj Børsafgift som her foreslaaet, naar der ikke finder nogen Spekulation Sted, kan virke hemmende paa den almindelige Omsætning af Værdipapirer. Kommer man til en Omsætning, hvor det gælder om faa Procent, kan unægtelig en saa forholdsvis høj Børsafgift som denne under visse Omstændigheder, i visse Maa-

der virke prohibitivt. Dette gør, at jeg, naar jeg skal anslaa Merindtægten af denne Børsafgift nøgternt i Forhold til, hvad der vilde indkomme, hvis Afgiften kun var de 40 Øre for hver 200 Kr.'s Salg, ikke vover at sætte den til mere end 5 Mill. Kr. Om det bliver Virkelighed eller ej, skal jeg altsaa ikke have nogen Mening om i Øjeblikket, men jeg tror, jeg tør gaa ud fra, at den vil indbringe dette Beløb.

Jeg kommer saa til Merindkomstskatten med Tillægsskatten paa Indkomsten. Dette var ved Lovforslagets Fremsættelse sat til en Afkastning af 110 Mill. Kr., den Gang man medregnede, hvad der vilde indkomme ved Merindkomstskatten af den Indtægt, der kom frem, naar Formueforøgelse, der er godtgjort ved Salg, regnedes som Indtægt. Og dette maatte Finansministeriet da anslaa til et meget betydeligt Beløb og vilde ogsaa i dette Øjeblik maatte anslaa det til et meget betydeligt Beløb, hvis Forslaget, som man havde ventet, var blevet vedtaget. Men efter det, der nu er sket, skulde man jo mene, at man maatte gaa bort fra de 110 Mill. Kr. som Indtægt af Merindkomstskatten med Tillægsskatten. Men jeg tror ikke, jeg behøver det. Den Gang kunde jeg slet ikke have nogen Mening om, hvad Merindkomstskatten for indeværende Finansaar vilde indbringe, og jeg var efter de Oplysninger, der forelaa for mig, gaaet ud fra, at den vilde indbringe mindre end det meget betydelige Beløb, som den indbragte forrige Finansaar. I Øjeblikket vil jeg tro, at man i alt Fald kan sætte Merindkomstskatten til 140 Mill. Kr. med Tillægsskatten. Ganske sikkert fragaar nu dette, at der ikke medregnes Tillægsskat paa Formue, men det har vist sig, at denne Tillægsskat er overmaade ubetydelig som Afkastning i indeværende Aar, saaledes at naar jeg nu gaar fra de 140 Mill. Kr. til 110 Mill. Kr. for næste Aar, saa forekommer det mig dog, at jeg er paa den rigtige Side. Men jeg indrømmer, at det er et Skøn. Imidlertid er det ikke mere urimeligt at skønne om disse 110 Mill. Kr. nu end ved Lovforslagets Fremsættelse.

Saa er der, hvad jeg kortelig kan kalde den særlige Formueskat. Jeg anslaaer efter de Oplysninger, der foreligger om de personlige Skatter her i Landet, den Formueskat, der hviler paa Personer, til at ville indbringe 30 Mill. Kr., saaledes at disse to direkte Afgifter tilsammen skulde indbringe 140 Mill. Kr. Heri er